

မှန်ကန်အောင် ပုံဖော်နိုင်တဲ့ သူတယောက်လို့ ဆိုရမှာပါ။ အဲဒီအတွက်လည်း နိုင်ငံတကာရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်ကို သူ့ရဲ့ စာများက ဆွဲဆောင်ဖမ်းစားနိုင်ခဲ့တာပါ။

(၂)

ဒီဝတ္ထုရဲ့ ဇာတ်အိမ်က အာဖရိကတိုက် ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါနိုင်ငံကို နောက်ခံအဖြစ်ထားပြီး၊ ရှုတ်ထွေးလွန်းလှတဲ့ ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါနိုင်ငံရဲ့ နိုင်ငံရေးအခြေအနေတွေနဲ့ ရောယှက်ရေးသားထားပါတယ်။ အဓိကဇာတ်ဆောင်က အာဖရိကတိုက်မှာ မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့သူ မျက်နှာဖြူလူမျိုး ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာ 'ခရိတ်မယ်လို' ဖြစ်ပါတယ်။

ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါနိုင်ငံရဲ့ မူလနာမည်မှာ 'ရိုးဒီးရှား' နိုင်ငံ ဖြစ်ပါတယ်။ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သူ မျက်နှာဖြူလူမျိုး ရိုးဒီးရှားဆိုသူရဲ့ အမည်ကို အမှတ်တရအနေနဲ့ ပေးထားတဲ့နာမည်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ဒေသခံတိုင်းရင်းသား အများစုဖြစ်တဲ့ ကပ္ပလီ(လူမည်း)များက မျက်နှာဖြူလူနည်းစု အောက်က လွတ်မြောက်ဖို့အတွက် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ပုန်ကန်ခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်ဆုံး တိုင်းရင်းသား လူမည်းတို့ရဲ့ တော်လှန်ရေး အောင်မြင်ခဲ့ပြီး လူမည်းများ အာဏာရခဲ့ပါတယ်။ နိုင်ငံရဲ့ မူလအမည်ဖြစ်တဲ့ 'ရိုးဒီးရှား' အစား အာဖရိကတိုင်းရင်းသားများရဲ့ အခေါ်အဝေါ်ဖြစ်တဲ့ 'ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါ' လို့ ပြောင်းလဲခဲ့ကြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့လည်း ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါနိုင်ငံမှာက ဒေသခံတိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုများဟာ တမျိုးတည်းမဟုတ်ဘဲ 'ရိုနာ' လို့ ခေါ်တဲ့ လူမျိုးစုအုပ်စုနဲ့ 'မာတာဘယ်လီ' လို့ ခေါ်တဲ့ လူမျိုးအုပ်စုဆိုပြီး လူမျိုးစု ၂ စု ရှိပါတယ်။ အစိုးရအဖွဲ့မှာ 'ရိုနာ' အုပ်စုက အင်အားကြီးပြီး အစိုးရအဖွဲ့မှာ လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားကြပါတယ်။

'မာတာဘယ်လီ' အုပ်စုက အစိုးရအဖွဲ့မှာ ဝန်ကြီးတဦးသာ ရပါတယ်။ အာဏာရ 'ရိုနာ' တိုင်းရင်းသား အုပ်စုတို့က လူနည်းစုဖြစ်တဲ့ 'မာတာဘယ်လီ' အုပ်စုတို့ကို အနိုင်ကျင့်ညှဉ်းပန်းမှု အမျိုးမျိုးနဲ့ ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်ကြပါတယ်။ အကျိုးဆက်ကတော့၊ ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါမှာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစု ၂ စုရဲ့ ပဋိပက္ခများ အလွန်ပြင်းထန်လာပါတယ်။

ဒီလိုအခြေအနေမှာ ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါနိုင်ငံသား မျက်နှာဖြူလူမျိုး ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာ ခရိတ်မယ်လိုဟာ ဇာတ်အိမ်ကို ပြန်ရောက်လာပါတယ်။ ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါအစိုးရအဖွဲ့အတွင်း လုပ်ကြံမှုများ၊ လူမျိုးအုပ်စုများရဲ့ ပဋိပက္ခများ၊ မဟာဘိလူးကြီးများနဲ့ ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါ ဖြစ်လာပါတယ်။ ခရိတ်မယ်လိုကတော့ ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါရဲ့ အဓိကဇာတ်ကောင်ပါ။

(၃)

ဝတ္ထုရဲ့ အစမှာပဲ ဇင်ဘာဘေဒ္ဒါရဲ့ သဘာဝတောရိုင်းတိရစ္ဆာန် ဆင်ရိုင်းတွေကို မိုင်းကွင်းထဲမောင်းထည့်ပြီး ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ပုံနဲ့ စထားပါတယ်။

"ခေါင်းဆောင်ဆင်ထီးကြီးသည် မိုင်းပုံးများ ဆင်ထားရာ နေရာအတွင်း ကိုက် ၅၀ မျှ ဝင်သွားမိချိန်တွင် ပထမဆုံး မိုင်းပုံးတလုံးသည် ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ကွဲလေတော့သည်။ ယမ်းအား အလွန်ပြင်းထန်သော မိုင်းအမျိုးအစား ဖြစ်သောကြောင့် ပေါက်ကွဲသည်နှင့် ဆင်ထီးကြီး၏ နောက်ခြေထောက်ကို လွှဲနှင့်တိုက်ဖြတ်သလို ပြတ်ထွက်သွားစေကာ သွေးသံရဲရဲ ဖြစ်သွားစေလေသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် နောက်ထပ် မိုင်းပုံးတလုံး ပေါက်ကွဲပြန်ရာ ဆင်ထီးကြီးသည် မြေပြင်ပေါ် လဲကျသွားကာ ပြင်းစွာနာကျင်ခြင်း ဝေဒနာကြောင့် ဟစ်အော်ညည်းညူနေရှာလေသည်။"

ထိုအချိန်၌ အခြားမိုင်းပုံးများသည်လည်း တလုံးပြီးတလုံး ဆက်တိုက်ပေါက်ကွဲကုန်သဖြင့် အခြားဆင်များသည် မိုင်းပုံးထိပြီး အတုံးအရုံး လဲကျကုန်ကြလေသည်။ ဆင်ပေါက်ငယ် တကောင်သည် မိုင်းပုံးအတော်များများကို လွတ်ကင်းသွားပြီး တအားကြီးစားပြေးသော်လည်း နောက်မိုင်းပုံးတလုံး ထိမှန်သွားရှာလေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဆင်များ၏ ဟစ်အော်ညည်းညူသံများဖြင့် ဆူညံလျက်ရှိလေသည်။ မိုင်းပုံးများကလည်း အဆက်မပြတ် ပေါက်ကွဲလျက်ရှိရာ ဆင်အုပ်ကြီးထဲမှ ဆင်များအားလုံး ထိမှန်ကုန်လေသည်" (စာမျက်နှာ ၁၀-မှ)

တောရိုင်းဆင်များကိုသတ်ပြီး ဆင်စွယ်များကို ခိုးထုတ်သူခေါင်းဆောင်က အစိုးရအဖွဲ့မှ ဝန်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ တက်ယံရည်ကိုယ်ကျိုးအတွက် နိုင်ငံရဲ့ တောရိုင်းဆင် အမြောက်အမြားနဲ့ လူတချို့ရဲ့ အသက်တွေကို သတ်ဖြတ်ပြီး ကိုယ်ကျိုးရာနေတဲ့သူပါ။ ဒီဝန်ကြီးဟာ 'ရိုနာ'လူမျိုး အုပ်စုကလား၊ 'မာတာဘယ်လီ' လူမျိုးအုပ်စုကလား ဆိုတာကိုတော့ စာရေးသူက ဇာတ်ရိုက်အမြင့်ဆုံး၊ နောက်ဆုံးမှာမှ ဘယ်သူဆိုတာကို ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။

ဇာတ်လမ်းအရ မျက်နှာဖြူကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာ ခရိတ်မယ်လို ဇာတ်မြေသို့ ပြန်လာခဲ့တယ်။ □ ရှားပါးတိရစ္ဆာန်တွေကို ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်နဲ့ပါ။ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များကို အထူးစိတ်ဝင်စားပြီး ရှားပါးတိရစ္ဆာန်မျိုးဆက် မပြုတ်ရေးကိုလည်း အလွန်လိုလားတဲ့၊ ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်မလေး ဆယ်လီနဲ့ ကမ္ဘာ့ဘဏ် ဥက္ကဋ္ဌတို့ ဆွေးနွေးပြီး နည်းလမ်းရှာခဲ့ကြပါတယ်။ နောက် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များကို သတ်ဖြတ်ခဲ့မှုအပေါ် တရားခံအား လျှို့ဝှက်ဖော်ထုတ် အရေးယူသွားရန် အစီအစဉ်များနဲ့ ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်မလေး ဆယ်လီဟာလည်း ဇင်ဘာဘွဲ့ကို ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။

"တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေ တရားမဝင် တိတ်တိတ်ခိုးပြီး သတ်ဖြတ်မှု အလွန်ကြီးကျယ်တဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကြီးတခု ဖြစ်လာရုံမက ထိပ်သီးပိုင်းက ကြီးကြီးလူတွေ ပါဝင်နေတယ်။ ကြီးကြီးလူဆိုတာ တကယ့် ထိပ်သီးအာဏာပိုင်အဆင့်က လူတွေကို ဆိုလိုပါတယ်။ အဲဒီလို တိရစ္ဆာန်တွေကို တရားမဝင် သတ်ပြီး ဆင်စွယ်တွေ၊ ကြံ့ချိုတွေ မှောင်ခိုထုတ်ရောင်းနေတာကို ပိတ်ပင်းတားမြစ်ဖို့ လိုပါတယ်။"

ဆင်အုပ်ကြီး တအုပ်လုံးမိုင်းပုံးတွေ ထောင်ထားတဲ့နေရာကို မောင်းသွင်းပြီး ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ခင်ဗျားမြင်ရပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ဇင်ဘာဘွဲ့မှာ အဲဒီလို တိရစ္ဆာန်တွေ ခိုးသတ်နေတာကို အကြီးအကျယ် စနစ်တကျ လုပ်နေပုံက ထိပ်သီးပိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကြီးတယောက် ပါဝင်ပတ်သက်နေတယ်လို့ သင်္ကာမကင်း ဖြစ်တယ်။ ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် အဲဒီလုပ်ရပ်ကို ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ရပ်ဆိုင်းပစ်ဖို့လိုတယ်" (စာမျက်နှာ ၃၉၊ ၄၀- မှ)

(၄)

ဇာတ်လမ်းမှာ ရှားပါးတိရစ္ဆာန်များသတ်ဖြတ်မှုကို ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းသွားရန်ဟု ဆိုသော်လည်း ဇင်ဘာဘွဲ့နိုင်ငံရဲ့ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူနေမှု ဘဝအခြေအနေများကို သိရှိရတဲ့အပြင် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း အာဏာနေရာလှကြပုံ၊ ဒီလိုပဋိပက္ခများအကြား အတင်းအဓမ္မ ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်မှုများ၊ လူမျိုးစုများရဲ့ အစွဲ၊ ယုံကြည်မှု၊ ဓလေ့စရိုက်တို့ကိုလည်း သည်းထိတ်ရင်ဖို လှိုက်မောဖွယ်ဖြစ်အောင် ရေးသားထားတာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းရဲ့ ဘာသာပြန်အရေးအသားကြောင့် အသက်ဝင်လှပါတယ်။ ဇင်ဘာဘွဲ့နိုင်ငံရဲ့ နိုင်ငံရေးအခြေအနေ၊ အာဖရိကတိုက်ရဲ့ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့စရိုက်တို့ကို စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင် လေ့လာဖတ်ရှုသင့်သော စာအုပ်ကောင်းတအုပ် ဖြစ်ပါတယ်။